

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Sacramentis. In qua Tractatibus decem de Sacramentis in genere, tum
speciatim, videlicet de Baptismo, Confirmatione, Eucharistia spectata ut
Sacramento, & ut sacrificio: de Pœnitentia, de Suffragiis, Indulgentiis, &
Iubilo, de Bulla Cruciat, de Extrema-unctione, & demum de Ordinis
Sacramento ...

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

An Confirmatio sit Sacramentum nouæ legis à Christo Domino institutum?
punct. 1

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76649)

TRACTATUS XX.

ET

DISPUTATIO VNICA, DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS.

PUNCTVM I.

An Confirmatio sit Sacramentum nouæ legis à Christo Domino institutum.

1. Confirmatio est Sacramentum nouæ legis.
2. Est à Christo institutum.
3. Quo tempore institutum fuerit.
4. Vtus huius Sacramenti incepit post Christi ascensionem.

CONFIRMATIO sic dicta, quia baptizatos confirmat in fide recepta, est Sacramentum nouæ legis à Christo Domino institutum. Sicuti docuit Trident. *sess. 7. can. 1.* anathematate, damnans eum, qui dixerit confirmationem baptizatorum otiosam ceremoniam esse, & non potius verum, & proprium Sacramentum. Apostoli namque ut Spiritum sanctum baptizatis communicarent, tanquam signo, cui ex diuina promissione gratia Spiritus sancti annexa erat ut colligatur manifeste ex illo Actor. 8. vbi Petrus, & Ioannes imponentes manus baptizatis, Spiritum sanctum communicabant, quod cum vidisset Simon obtulit Apostolis pecuniam dicens: Date mihi hanc potestatem, ut cuiuscunque imposuero manus accipiat Spiritum sanctum. Apostolorum tempore visibiliter Spiritus sanctus per impositionem manus communicabatur, quia ad fundandam Ecclesiam, & propagandam Christi fidem expediebat. Postmodum inuisibiliter communicatur, ut optime docuit August. *lib. 3. de baptismo contra Donatistas, cap. 16. & tract. 6. in primam canon. Ioann. & lib. 15. Trinit. cap. 26.* Ergo impositio manus per chrismatis in fronte vnctionem sacramentum est nouæ legis, cum sit signum sensibile, stabile, & perpetuum, cui gratia sancti Spiritus annexa est. Vide Suar. *disp. 32. sect. 1.* hanc veritatem fidei pluribus exornantem.

2. Quod vero hoc Sacramentum fuerit à Christo institutum constat ex eo, quod nullus alius potest signa sensibilia causatiua gratiæ instituire præter eum qui potestatem habet gratiam conferendi, & docet Trident. *sess. 7. can. 1.* quatenus generaliter definit omnia sacramenta fuisse à Christo instituta. Instituit autem Christus hoc sacramentum antequam ad cælos ascenderet, quia est vnum ex præcipuis Ecclesiæ fundamentis, quam Christus Dominus ante Ascensionem suam plenè, & perfectè fundaram reliquit. Ergo reliquit hoc sacramentum perfectè institutum.

3. Sed quo tempore ante Ascensionem institutum fuerit incertum est. Probabilis videtur nocte cænæ designatam, & declaratam esse à Christo Domino materiam, & formam huius sacramenti, Apostolosque edoctos, esse, qualiter illud administrare deberent. Neque enim credendum est Christum Dominum noctæ cænæ promississe diuinum Spiritum Ecclesiæ daturum, ut in ea perpetuo maderet, quin simul declararet modum, quo ipse Spiritus communicandus erat. Sic tradit expressè Fabianus Papa, *Epist. 2. cap. 1.* In illa (inquit) die Dominus Iesus postquam cœnauit cum discipulis suis, & lauit eorum pedes sicut à sanctis Apostolis prædecessores nostri acceperunt, nobisque reliquerunt, Christum conficere docuit. Et forte ob hanc causam eo die cænæ, & non alio chrisma consecratur. Verùm quia Apostoli non sunt constituti Episcopi cum potestate dictum sacramentum ministrandi, quousque Christus Dominus post Resurrectionem suam dixit: Sicut mi-

hi me viuens pater, & ego mitto vos, Ioann. 20. ideo vsque ad illud tempus non est hoc sacramentum plenè, & perfectè institutum, quia ad plenam, & perfectam sacramenti institutionem non solum designatio materiæ, & formæ, sed etiam ministri requiruntur. Cum vero Matth. 19. paruulis Christus Dominus manus imponebat, ad summum hoc sacramentum adumbravit, sed non instituit, cum illius materiam & formam non designauerit. Solum enim imponebat paruulis manus, ut illos benediceret, & curaret, non in signum stabile, & perpetuum gratiæ sanctificantis. Atque ita docent Suar. *disp. 32. sect. 2. circa finem. Regid. de Coninch. qu. 72. art. 1. concil. 2. Paul. Laymann. lib. 5. sam. tract. 3. cap. 1. in fine. Bonac. disp. 3. de Sacram. q. 2. p. 2. circa finem.*

4. Quod si inquiras, quando incepit vsus huius sacramenti? Respondeo incepisse post Christi Ascensionem. Non enim expediebat diuinum Spiritum perfectè alicui communicari, sicuti per hoc Sacramentum communicatur, quin Iesus glorificatus esset, iuxta illud Ioann. 7. nondum erat Spiritus datus, quia Iesus nondum erat glorificatus, Iesu autem glorificato Spiritus plenè Apostolis datus fuit non signo sacramentali sed extraordinario, & miraculoso. Quo Spiritu accepto Apostoli aliis diuinum Spiritum communicabant impositione manus. An vero cum impositione manus vnctione chrismatis vterentur, non satis constat, verosimilius est vtroque signo vfos fuisse. Aliàs diuersum esset sacramentum ab eo quo nunc est.

PUNCTVM II.

De materia remota Confirmationis

1. Materia remota est chrisma ex oleo, & balsamo confectum.
2. Plures doctores negant mixtionem ex balsamo esse necessariam necessitate sacramenti.
3. Probabilius est oppositum.
4. Fit satis rationibus contrariis.
5. Chrisma necessario debet esse benedictum.
6. Aliqui existimant posse à simplici Sacerdote ex commissione Pontificis benedici.
7. Necessario debet esse ab Episcopo benedictum.
8. Fit satis oppositis rationibus.
9. Modus consecrandi chrisma ex necessitate determinatus non est, bene tamen ex Ecclesiæ præscripto.
10. Quando chrisma consecrandum est, ubi, an veteris chrismatis vsus sufficiat ad sacramentum conficiendum.

1. **M**ateriam remotam sacramenti confirmationis esse chrisma definiuit concil. Florent. in decreto fidei & Trident. *sess. 7. can. 2.* Chrisma autem ex oleo, & balsamo mixtum esse debet saltem ex Ecclesiæ præcepto, sed an ex necessitate, & Christi institutione difficultate non caret.

2. Plures Doctores negant hanc mixtionem esse necessariam sacramento, sed sufficere oleum; sic docent Caieran. 33. *p. 9. 72. art. 2. Sorus in 4. dist. 7. q. vnic. art. 2. Nauarr. cap. 22. n. 8. & consil. unico. de sacra vnctione, num. 4. & 8. Valen. 1. 4. disp. 5. q. 1. p. 2. vers. quæstio est. Saà verbo confirmatio, num. 7. Barbosa, 2. p. de potest. Episc. alleg. 31. num. 3. & alij. Mouentur primò, quia oleum benedictum sæpè à Patribus chrisma appellari solet, ut constat ex Cypriano *epist. 70.* & Basil. *de Spiritu sancto epist. 27.* & Augustin. *lib. 5. de baptismo cap. 20.* & Innocent. I. *epist. 1. ad**

D 4 Descendum,